

Istoria lui Iona

Pentru studiul din această săptămână, citește: Iona 1-4; 2 Împărați 14:25; Isaia 56:7; 44:8; Matei 12:40; Apocalipsa 14:6-12.

Sabat după-amiază

Textul de memorat: „În adevăr, văd că Dumnezeu nu este părtinitor, ci că, în orice neam, cine se teme de El și lucrează neprihănire este primit de El.” (Faptele apostolilor 10:34,35)

Cartea lui Iona conține istoria unui profet evreu chemat să lucreze cu mult în afara zonei de confort personal. Activ în timpul domniei lui Ieroboam al II-lea, cândva în jurul anului 750 î.Hr. (2 Împărați 14:25), Iona este singurul profet din Vechiul Testament despre care știm că a fost chemat direct ca misionar într-o altă țară. În timpul său, teologia populară israelită nu accepta ideea că și neamurile sunt incluse în planul de mântuire al lui Dumnezeu, deși în Vechiul Testament (mai ales în cărțile Isaia și Psalmii) este afirmat în mod repetat acest adevăr: Creatorul tuturor raselor umane nu a limitat mântuirea la poporul Său ales! Însă lecția aceasta s-a dovedit a fi dificilă chiar și pentru credincioșii iudei din Noul Testament.

În cele patru capitole ale cărții lui Iona citim o expunere onestă a atitudinii refractare a lui Iona din timpul experienței sale de pionierat, ca misionar străin. Ne este arătat ce se întâmplă în interiorul unui om și reacția lui cât se poate de omenească față de chemarea lui Dumnezeu, în condițiile unui apel puternic în favoarea misiunii în străinătate. Putem desprinde din această carte câteva principii călăuzitoare cu privire la activitatea misionarilor străini și a mărturiei lor transculturale, precum și câteva soluții la unele probleme cu care se confruntă misionarii contemporani.

Astăzi: Ziua evanghelistului laic

1. Citește 2 Împărați 14:25. Ce ni se spune aici despre Iona? În ce lumină este prezentat el aici?

În afară cărții lui Iona, în Vechiul Testament, profetul mai este menționat doar în acest text. Aici este lăudat ca fiind profetul care a prevestit recucerirea de către Israel a teritoriului acaparat de Siria.

Iona s-a născut în Gat Hefer (în evreiește: „Teascul de la groapa de apă”), un oraș din Zabulon, situat în nordul Israelului, la numai câțiva kilometri de Nazaret. Așadar, Iona, ca și Domnul Isus mai târziu, a fost galileean, doar că a trăit cu 750 de ani mai înainte.

2. Ce trăsături de caracter ale profetului, pozitive și negative, descoperim în următoarele secvențe din viața sa?

Iona 1:1-3,9,12; _____

2:1-9; _____

3:3-10. _____

Iona apare în cartea sa ca o combinație stranie de forță și slăbiciune: încăpățânat și rebel, dar și docil și ascultător; loial lui Dumnezeu, curajos, încrezător în rugăciune, dar și obtuz, egoist și dușmănos. Dacă în 2 Împărați 14:25 este descris ca fiind un slujitor al Domnului, în cartea care îi poartă numele, face o impresie oarecum tristă și tragică. Descrierea aceasta onestă este un semn al integrității și fidelității Bibliei. Tendința naturală, omenească a oricărui scriitor ar fi să atenueze și să ascundă aspectele mai puțin acceptabile ale eroilor biblici. Însă, sub inspirația Duhului Sfânt, autorii biblici prezintă atât bravura, cât și meschinăria oamenilor pentru a ilustra adevărul că, dacă omul este dispus, Dumnezeu poate lucra prin el, oricât de slab și de insuportabil ar fi caracterul lui.

Prin ce alte personaje biblice a lucrat Dumnezeu în pofida defectelor lor? Ce speranță ne dă gândul că Dumnezeu folosește oameni slabi și cu defecte pentru a ajunge la inimile altor oameni?

Obiectivele instructorului

La nivelul cunoștințelor: Membrii grupei să înțeleagă cât de mult îi iubește Dumnezeu pe cei din afară și ce responsabilitate au ca martori ai Lui cei din biserica Sa.

La nivelul sentimentelor: Să își recapete simțământul responsabilității personale de a participa la misiunea inițiată de Dumnezeu pentru această lume.

La nivel practic: Să dea dovadă că și-au luat un angajament față de misiune, susținând-o prin rugăciune, daruri financiare și implicare personală.

SCHIȚA STUDIULUI

I. Cunoștințe: Îndurarea lui Dumnezeu trece dincolo de limitele teritoriale și culturale

- A. De ce era misiunea lui Iona un lucru atât de șocant pentru un evreu? Ce misiune pe care ne-ar încredința-o Dumnezeu astăzi ni s-ar părea la fel de ofensatoare?
- B. Cartea lui Iona are un final oarecum ambiguu, în care Dumnezeu pune o întrebare incisivă (Iona 4:11). Ce ne spune această întrebare despre caracterul lui Dumnezeu?

II. Sentimente: Într-o relație bună cu Dumnezeu

- A. Ce crezi că a simțit Iona când a fost aruncat peste bord și s-a scufundat în apele mării, conștient că fusese necredincios în misiune? A fost nevoit Dumnezeu vreodată să întindă brațul până în adâncimile mării pentru a te salva?
- B. Cum te simți când știi că ești unde vrea Dumnezeu, că faci ce ți-a cerut El?

III. Practic: Evitarea rutelor spirituale ocolitoare

- A. Ce pași concreți putem face pentru a depăși egocentrismul spiritual sau exclusivismul?
- B. Cum putem evita să fim un Iona al timpurilor moderne?

Rezumat: Cartea lui Iona face să strălucească întinderea milei lui Dumnezeu și adâncimea răbdării Sale atât pentru păcătoșii păgâni din Ninive, cât și pentru profetul îndărătnic ales de El pentru această

3. Care crezi că au fost motivele pentru care Iona nu a ascultat de porunca Domnului? Iona 1:1-3

„Du-te la Ninive!” a fost porunca dată de Dumnezeu lui Iona. În Vechiul Testament, popoarele primeau de obicei invitația: „Veniți în Sion!” Planul inițial al lui Dumnezeu a fost ca evreei să-și trăiască religia și ca națiunea lor să devină atât de atrăgătoare, încât celelalte popoare să apeleze la ei pentru îndrumare (Isaia 56:7).

Lui Iona, ca precursor al ucenicilor din Noul Testament, i s-a spus să se ducă la Ninive, care i se părea un oraș necurat, un centru al idolatriei, al brutalității și al totalitarismului. Dumnezeu i-a spus să meargă spre est pe uscat, dar el a făcut pregătiri amănunțite pentru a călători spre vest pe mare. Profetul îndărătnic a fugit exact în direcția opusă.

4. Citește Iona 1:3-17. Ce spune această relatare despre Dumnezeu, despre Iona și despre corăbieri?

Răspunsul lui Dumnezeu la fuga lui Iona a venit sub forma unei furtuni năprasnice. Iată că vântul a ascultat de Creator, dar nu și profetul Său (Marcu 4:41)! Iona a dormit dus în mijlocul vijeliei, în timp ce corăbierii păgâni s-au rugat (Iona 1:14). El a admis cu sinceritate că din cauza lui venise acea nenorocire și a dat mărturie despre adevăratul Dumnezeu și Creator. După cum observăm, răspunsul lui, „sunt evreu”, face referire atât la religia, cât și la naționalitatea lui.

În panica de care au fost cuprinși în fața furiei mării, corăbierii păgâni au încercat să se salveze pe ei înșiși și pe pasagerii lor și le-a fost milă de Iona, ezitând să-l arunce peste bord așa cum le ceruse el. (Profetul îndărătnic a fost dispus să se sacrifice pentru a-i salva pe ceilalți.) În cele din urmă, când l-au aruncat, furtuna s-a potolit (versetul 15). Faptul că ei l-au recunoscut pe Dumnezeu era o dovadă că Domnul a lucrat prin profetul Său, chiar dacă el fugise de chemarea Sa.

Ce importanță are mesajul despre Dumnezeul Creator în contextul misiunii printre oamenii idolatri?

misiune. Pe măsură ce se desfășoară relatarea, devine clar faptul că bizuirea pe propria înțelepciune și pe propriile înclinații este un mod nefericit de a aborda misiunea. Numai prin supunere față de călăuzirea Domnului putem începe să înțelegem planul Său pentru misiune și rolul nostru în acest plan.

PAȘII ÎNVĂȚĂRII

1. MOTIVARE

Pasajul central: Iona 1:8-10

Ideea de bază: Întrebările puse de corăbierii păgâni profetului Iona pot fi adresate tuturor urmașilor lui Dumnezeu din toate secolele: „Ce meserie ai și de unde vii?” (Ioan 1:8) Care este identitatea noastră? Suntem noi cu adevărat ucenici ai Domnului? Suntem implicați în misiunea încredințată de El sau într-o continuă alergare spre un loc mai comod?

Cartea lui Iona nu este doar o istorie interesantă petrecută demult, ci o carte plină cu aplicații spirituale pentru vremea noastră. Încurajează-i pe membrii grupei să o compare cu experiența personală și să aplice lecțiile la misiunea noastră actuală ca biserică.

Discuție introductivă: Numele *Iona* înseamnă „porumbel”, iar numele tatălui lui Iona, *Amitai*, înseamnă „credincioșie”. În plus, el era profet al Domnului. Cititorul este înclinat astfel să creadă că un porumbel credincios se va supune chemării lui Dumnezeu. Totuși Iona nu pleacă spre est, către Ninive, ci fuge exact în direcția opusă. Acum, după aproape trei mii de ani, este simplu să-l criticăm. Dar, dacă eram în locul lui, n-am fi procedat oare la fel?

Cu câțiva ani înainte de aceasta, Asiria (Ninive era una dintre capitalele ei) atacase cu brutalitate Israelul și îl cucerise – eveniment încă proaspăt în memoria israeliților. Potrivit lui Naum, Ninive era o cetate „vărsătoare de sânge, plină de minciună, plină de silnicie” și care nu înceta „să se dedea la răpire” (Naum 3:1). El a pus întrebarea: „Cine este acela pe care să nu-l fi atins răutatea ta?” (Naum 3:19). Iona știa fără îndoială că asirienii aveau anumite metode de ucidere în masă și că erau specialiști în a trece prin ascuțișul sabiei și a mutila trupul omenesc. Probabil că simțea că Ninive nu era un loc ideal pentru începerea unei campanii publice de evanghelizare. Și totuși porunca lui Dumnezeu era clară. Iar nesupunerea lui Iona a fost flagrantă.

5. Ce a produs în sufletul lui Iona experiența petrecută în pântecel peștelui? Iona 1:17-2:10

Experiența șederii de trei zile în pântecel peștelui a devenit un tip al morții și învierii lui Hristos (Matei 12:40). Dumnezeu a pregătit și a trimis peștele. Să nu uităm că avem de-a face cu un eveniment miraculos, posibil numai prin intervenția Domnului, despre care Biblia spune că este un Dumnezeu personal care intervine prin minuni în viețile oamenilor.

În pântecel peștelui, Iona a început să se roage. În zadar încercase cârmaciul să-l îndemne: „Cheamă pe Dumnezeul tău!” (Iona 1:6). Acum însă, la disperare, Iona începe să se roage cu seriozitate. A fost nevoie de ceva eforturi pentru a-l îndupleca să facă lucrul pe care fusese chemat să-l facă de la bun început. Rezumatul rugăciunii lui Iona s-a păstrat sub forma unui psalm de recunoștință alcătuit din cinci părți. Pe scurt, rugăciunea lui ar suna cam așa: *Doamne, dacă mă scoți de aici, Ți promit să fac următoarele lucruri...* Cine nu s-a rugat așa măcar o dată în viață? Întrebarea este: Ai făcut ce ai promis?

6. Citește Matei 12:40. Cum a aplicat Domnul Isus experiența lui Iona în dreptul Său?

Capitolul 2 se încheie cu aceste cuvinte: „Domnul a vorbit peștelui și peștele a vărsat pe Iona pe pământ” (Iona 2:10). Porunca dată de Dumnezeu a reușit astfel să facă pentru Iona ce nu reușiseră să facă toți acei corăbieri bine intenționați. În același fel, Hristos le-a poruncit ucenicilor, după învierea Sa, să meargă în toată lumea. Iona, la finalul „aventurii lui subacvatic”, s-a dus la neamuri și a devenit cel mai de succes misionar din Vechiul Testament. Salvarea lui a dat mărturie despre îndurarea lui Dumnezeu, despre hotărârea Sa de a-i salva de la moarte chiar și pe asirienii păcătoși.

Ce ne sugerează ideea salvării și trimiterii lui Iona din nou în misiune?

Dar nesupunerea lui nu s-a datorat numai fricii. Istoricii ne spun că el a fost încercat probabil de un simțământ al superiorității culturale și că a avut prejudecăți religioase față de acei păgâni. Tendința aceasta este foarte prezentă și în vremea noastră. Autoarea creștină Anne Lamott afirma: „Poți să pretinzi liniștit că L-ai creat pe Dumnezeu după chipul tău când descoperi că Dumnezeu îi urăște pe toți oamenii pe care îi urăști și tu.” – Anne Lamott, *Bird by Bird*, p. 22

De discutat: Cum ar arăta un Iona al timpurilor moderne? Cât din caracterul lui Iona purtăm în noi?

Istoria lui Iona nu este doar o relatare a unui eveniment interesant petrecut cu mult timp în urmă, ci o carte plină cu aplicații spirituale pentru vremea noastră. Încurajează-i pe membrii grupei să o compare cu experiența personală și să aplice lecțiile la misiunea noastră actuală, ca biserică.

2. APROFUNDAREA STUDIULUI

Comentariu biblic

I. Cine ești tu?

(*Revezi împreună cu grupa Iona 1:7,8.*)

În toiul furtunii, corăbierii disperați au început să-i pună lui Iona întrebări despre identitatea lui (Iona 1:8). Răspunsul lui Iona, un profet care nu se supusese lui Dumnezeu și care făcea exact invers decât i se poruncise, este ironic – ironie presărată și cu puțin umor negru: „Sunt evreu și mă tem de Domnul, Dumnezeul cerurilor, care a făcut marea și uscatul!” (Iona 1:9). Dumnezeu i-a cerut să plece la Ninive pe uscat, dar iată că el călătorea pe mare. Însă și marea, și uscatul îi aparțin lui Dumnezeu. El îi amintește lui Iona care este adevărata lui identitate prin intermediul unor corăbieri păgâni.

De discutat: Ce indicii avem în relatare că acești corăbieri păgâni erau, spiritual vorbind, mai credincioși decât Iona?

II. Nu există străini

(*Revezi împreună cu grupa Apocalipsa 14:6.*)

În Matei 28:19,20, ucenicii lui Isus primesc misiunea de a merge în toată lumea, de a face ucenici „din toate neamurile”. În grecește, expresia aceasta este *panta ta ethne*, care înseamnă literal „grupuri de oameni”. Nu sunt lăsate în afara sferei iubirii și harului lui Dumnezeu nicio țară, nicio limbă, niciun trib, niciun grup cultural și niciun om (vezi Apocalipsa 14:6).

7. Citește Iona 3. Care este aici mesajul principal, gândindu-ne la misiune și la activitățile desfășurate în afara zidurilor bisericii?

În Iona 3:1,2, ies în evidență două verbe. Primul dintre ele este „du-te”. Dumnezeu îl trimite pe Iona la Ninive a doua oară. El nu Se resemnează și le oferă o a doua șansă celor care au eșuat. De asemenea, acest verb ne trimite cu gândul la concepția misionară nou-testamentară, potrivit căreia avem datoria să mergem la oameni, nu să așteptăm ca oamenii să vină la noi.

Al doilea verb important este „vestește”. Vestirea a fost dintotdeauna importantă în Biblie. Ea a rămas până astăzi cea mai eficientă metodă de răspândire a Evangheliei. Dumnezeu a insistat ca Iona să vestească *mesajul pe care avea să i-l dea*. Și noi suntem datori să vestim exact mesajul Său, nu versiunea noastră, ajustată, modificată sau scurtată a.

8. Care a fost conținutul mesajului pe care i l-a dat Dumnezeu lui Iona? Iona 3:1-4

Mesajul lui Dumnezeu constă, în general, din amenințare și făgăduință, judecată și Evanghelie. Judecata a fost aspră pentru locuitorii din Ninive, totuși a fost însoțită de o făgăduință a speranței, a eliberării, a izbăvirii (trebuie să fi existat o promisiune din moment ce oamenii au luat seama la mesaj și au fost salvați).

În același fel, deși are în centru „o Evanghelie veșnică”, pasajul din Apocalipsa 14:6-12 atrage atenția și asupra judecății. Evanghelia și judecata merg astfel mână în mână: Evanghelia ne arată cum putem evita condamnarea meritată pe care am primi-o cu toții în urma judecății.

Dacă nu conține aceste elemente, predicarea Evangheliei nu este pe deplin eficientă. „Corectitudinea politică” are ca efect diluarea acestor puternice elemente și atenuarea deosebirilor dintre religii sau chiar dintre confesiunile creștine și, prin urmare, este riscantă. E adevărat că, în misiune, avem nevoie să adaptăm prezentarea în funcție de oamenii la care vrem să ajungem (contextualizare), dar aceasta nu trebuie să fie în detrimentul mesajului pe care Dumnezeu ni l-a dat să-l vestim.

Dumnezeu ne-a dăruit făgăduințe minunate, dar și avertizări aspre. Ce ar trebui să învățăm din această relatare despre condiționalitatea lor?

Primii adventiști nu s-au considerat datori să ducă Evanghelia la toate popoarele și cu atât mai puțin la toate grupurile de oameni. Potrivit concepției lor (sau, poate mai bine zis, motivării aduse de ei), în America veneau grupuri de oameni de pretutindeni și se putea intra în contact cu ei chiar acolo, mai ales în locurile cu mulți imigranți, precum orașul New York. Până astăzi, a rămas printre adventiști o tendință de a așeza anumite grupuri religioase și sociale în categoria celor cu care este dificil de lucrat.

Probabil că tema principală a cărții lui Iona este dragostea mântuitoare a lui Dumnezeu pentru oamenii pe care noi i-am considera niște străini, ba chiar niște oameni nesuferiți, cruzi, barbari, cum erau asirienii. Istoria lui Iona corectează exclusivismul manifestat în mod frecvent de israeliți. Ea arată clar că Dumnezeu este preocupat de răscumpărarea fapturilor create de mâinile Sale, iar noi nu avem niciun drept să stăm cu brațele încrucișate, să ne bucurăm de mântuirea noastră și să neglijăm nevoile spirituale pe care le are restul lumii.

De discutat: Ce remediu îi recomandă apostolul Ioan unei biserici care își pierduse dragostea dintâi (Apocalipsa 2:4,5)?

III. „Și Mie să nu-Mi fie milă?”

(Revezi împreună cu grupa Iona 4:1-11.)

Lipsa de empatie a lui Iona este probabil cel mai mare dintre păcatele sale. Pe paginile cărții, scriitorul utilizează în mod frecvent procedeul literar al satirei. Un mod de a obține acest efect este realizarea unei serii de contraste. Spre exemplu, el arată că Iona s-a mâniat pe Dumnezeu pentru că a iertat cetatea Ninive și a cruțat viața locuitorilor ei (4:1-3), iar peste câteva versete, amintește că Iona s-a mâniat din nou din cauză că s-a uscat o plantă care îi făcea umbră (4:7-9). Este un alt exemplu de umor negru. Iona e deranjat de moartea unei plante, dar nu și de moartea a peste o sută douăzeci de mii de oameni. Scriitorul continuă apoi cu un alt contrast: cel între lipsa de empatie a lui Iona și mila lui Dumnezeu pentru toți oamenii. Dumnezeu îl întreabă pe Iona: „Și Mie să nu-mi fie milă de Ninive, cetatea cea mare?” (4:11). Istoria lui Iona se încheie cu această întrebare lăsată fără răspuns.

De discutat: Care este cea mai recentă ocazie în care te-ai mâhnit sincer la gândul că milioane de oameni nu îl cunosc pe Isus? Cum ne putem forma obiceiul de a-i privi pe acești oameni prin ochii lui Dumnezeu?

9. Citește Iona 4:1-11. Care a fost cel mai mare obstacol în calea vestirii mesajului lui Dumnezeu în Ninive?

Acest capitol confirmă faptul că obstacolul cel mai mare a fost profetul însuși, nu distanța, nici vântul, nici corăbierii, nici peștele, nici locuitorii cetății. Credința oamenilor din Ninive a contrastat cu necredința lui și cu spiritul lui dușmănos. Iona este de altfel singurul personaj din Biblie care îl *acuză* pe Dumnezeu pentru mila și îndurarea Sa, pentru răbdarea și bunătatea Sa și pentru faptul că a anulat calamitatea. Ne-am aștepta mai degrabă ca aceste calități să trezească în oameni o atitudine de recunoștință.

„Când a aflat despre planul lui Dumnezeu de a cruța cetatea care, în ciuda răutății ei, a fost convinsă să se pocăiască în sac și cenușă, Iona ar fi trebuit să fie primul care să se bucure pentru harul uimitor al lui Dumnezeu; însă, în loc de aceasta, el s-a frământat cu gândul că putea fi considerat un profet fals. Gelos pentru reputația lui, a pierdut din vedere valoarea infinit mai mare a sufletelor din acea cetate ticăloasă. Compasiunea arătată de Dumnezeu față de ninivitenii căiți «n-a plăcut deloc lui Iona și s-a mâniat.» – Ellen G. White, *Profeți și regi*, p. 271

10. Recitește versetele 10 și 11. Ce aflăm de aici despre caracterul lui Dumnezeu în contrast cu cel al omului păcătos? De ce ar trebui să ne bucurăm că suntem judecați de Dumnezeu și nu de semenii noștri?

Iona s-a mâniat de două ori: mai întâi pentru că Dumnezeu S-a răzgândit și i-a cruțat pe cei o sută douăzeci de mii de locuitori ai cetății, iar a doua oară din cauză că s-a uscat curcubetele care-i făcea umbră. Profetul acesta egoist avea mare nevoie să își refacă ordinea priorităților!

Dumnezeu l-a învățat pe Iona să recunoască faptul că toți oamenii sunt frați, deoarece El este Tatăl tuturor. Iona ar fi trebuit să-i accepte pe acești „străini” ca pe frații săi, chiar așa rățăciți cum erau. Oare nu erau o sută douăzeci de mii de oameni mai importanți decât un curcubete?

Recitește pasajul în care Domnul l-a mustrat pe Iona. Este oare musturarea aceasta valabilă și în dreptul nostru? În ce situații?

3. APLICAȚIA PENTRU NOI

Atrage-i pe membrii grupei într-o discuție despre ceea ce gândesc și simt față de Iona. Se regăsesc în acest personaj, în pofida multelor secole care ne despart de el? De ce da sau de ce nu?

Aplicație. Dacă aducerea de daruri pentru misiune la Școala de Sabat constituie un indicator al preocupării pentru misiune, atunci tendințele actuale arată că adventiștii și-au pierdut în mare măsură interesul pentru lucrarea misionară globală. În 1932, în timpul Marii Crize Economice, darul mediu pentru misiune pe membru a fost de 5,83 dolari pe an. La peste optzeci de ani de atunci, în anul 2010, în condițiile în care salariile sunt exponențial mai mari, darul pentru misiune este mai mic, cu o medie de 4,81 dolari pe membru. (Gina Wahlen, „100 Years of Mission Giving”, *Adventist World*, 1 noiembrie 2012, pp. 16–19.)

Ce atitudini crezi că alimentează această tendință? Ce atitudini ale noastre față de misiunea mondială a bisericii avem nevoie să revizuiem?

4. UN GÂND DE ÎNCHEIERE

Biserica din Efes a fost muștrată pentru că și-a pierdut dragostea dintâi (Apocalipsa 2:4). Discutați în grupă despre cât de mult ne-am pierdut spiritul misionar, ca adventiști de ziua a șaptea. Nu este întotdeauna simplu să dai mărturie. Până și apostolul Pavel, după toate câte a făcut pentru Evanghelie, a scris din închisoare următoarele cuvinte: „[Rugați-vă] și pentru mine ca, ori de câte ori îmi deschid gura, să mi se dea cuvânt, ca să fac cunoscut cu îndrăzneală taina Evangheliei..., să vorbesc cu îndrăzneală, cum trebuie să vorbesc” (Efeseni 6:19,20).

Activitate. Concepeți împreună cu grupa o strategie misionară pentru Iona. Misiunea încredințată era clară: „Scoală-te, du-te la Ninive, cetatea cea mare, și vestește acolo strigarea pe care ți-o voi da!” (Iona 3:2). Dar cum să fie transmisă această veste? Ce metodă să fie folosită? Să meargă din ușă în ușă? Să organizeze o întâlnire publică? Să distribuie literatură? Discutați care abordări ar fi adecvate și care ar fi inadecvate. Discutați atât despre conținut, cât și despre metode. Sub ce formă să fie prezentat mesajul pentru ca oamenii să-l înțeleagă? Nu uitați că locuitorii din Ninive erau păgâni și că nu auziseră, probabil, niciodată de Yahweh. Și nu uitați că, la finalul misiunii, Iona ar fi trebuit să iasă din cetate viu și nevătămat.

„Cartea lui Iona este deosebit de semnificativă pentru înțelegerea fundamentului biblic al misiunii, deoarece ea se ocupă de mandatul încredințat de Dumnezeu poporului Său pentru popoarele păgâne și servește astfel ca pas pregătitor pentru mandatul misionar al Noului Testament. Dar ea este importantă și pentru că ne putem forma o idee despre opoziția adâncă pe care o întâmpină acest mandat tocmai din partea slujitorului ales de Yahweh pentru îndeplinirea lucrării Sale mondiale.” – J. Verkuyl, *Contemporary Missiology*, p. 96

Întrebări recapitulative

1. Ce trăsături de caracter pot fi observate la Iona? De ce i-a încredințat Dumnezeu mesajul Său unui asemenea om?
2. Ce motive crezi că avea Iona să refuze chemarea lui Dumnezeu? Cum vi se par aceste motive în lumina atitudinii corăbierilor sau a locuitorilor din Ninive?
3. Pentru unii, relatarea supraviețuirii lui Iona, după ce a fost înghițit de un pește, pare incredibilă. Ce argumente pot fi aduse împotriva, respectiv în favoarea acestei relatări?
4. Cum vă explicați faptul că Iona s-a decis să se roage doar când a ajuns în pântecul peștelui? Ce lecție învățăm din această situație?
5. Ce ne spune despre Dumnezeu faptul că El i-a dat încă o șansă lui Iona?
6. Ce putem învăța din faptul că Dumnezeu l-a trimis pe Iona chiar în capitala Asiriei – cel mai temut dușman al lui Israel? Așteaptă Dumnezeu așa ceva și de la noi?
7. De ce mesajul lui Dumnezeu conține și amenințare, și promisiune? De ce nu ar putea fi altfel?
8. Care a fost cel mai mare obstacol în calea vestirii mesajului lui Dumnezeu în Ninive? Care ar putea fi astăzi cel mai mare obstacol în calea vestirii Evangheliei?

4. Învingător de două ori (2)

Copiii familiei Villanueva s-au înscris la Clubul Exploratorilor. Era programată o excursie pe muntele Kitanglad pentru obținerea specializării în drumeție montană.

James, un băiat de 16 ani, a început entuziasmat traseul de șase ore pe munte, alături de surorile lui și de alți 12 exploratori. După un timp, a observat că se distanțase de restul grupului și s-a oprit să-i aștepte. S-a cocoțat pe o buturugă ca să vadă pe unde erau. Deasupra capului său atârnavă trei fire, asemănătoare corzilor care îi ghidează pe drumeți. A ridicat brațul și s-a prins de unul dintre fire ca să nu cadă. A văzut-o pe sora lui venind și a dat să sară de pe buturugă. Când a ridicat picioarele, o durere cumplită i-a străbătut brațul. A căzut ghemotoc la pământ.

Sora lui, Nathalie, l-a văzut când a sărit – îi ieșeau scânteii din brațe în timp ce cădea. A urcat repede, dar el zăcea acolo nemișcat. Brațele și palmele îi erau atât de arse, încât pielea i se desprindea.

– Chemați ajutoare! a strigat ea. James s-a electrocutat.

Nathalie și-a rupt cămașa în fâșii și a bandajat cu ele mâinile fratelui ei. Instructorul grupei a urcat repede panta alunecoasă a muntelui. Le-a cerut câtorva exploratori să urce până în vârf și să strige după ajutor. Pe ceilalți, i-a trimis să sune la ambulanță. El și Nathalie au rămas cu James, rugându-se ca ajutorul să sosească la timp.

Trei bărbați care lucrau pe munte au sosit la locul accidentului. Au improvizat o targă și au început să coboare pe poteca alunecoasă.

Când au ajuns jos, se lăsase deja întunericul. L-au așezat pe James într-o căruță trasă de boi și l-au transportat așa 4 kilometri până la ambulanță. James a sosit la spital la 12 ore după accident.

Nathalie a rămas lângă el până au venit părinții. Medicii au propus amputarea ambelor brațe, dar Nathalie a refuzat. Când au venit părinții, i-a implorat să aranjeze transportul cu elicopterul până la Manila, la un spital mai mare. Însă și medicii de acolo au spus că brațul stâng nu mai putea fi salvat.

În lunile care au urmat, a fost greu, dar rugăciunile și sprijinul bisericii i-au ajutat pe membrii familiei Villanueva să-și păstreze credința. Acum, James face deja planuri să se întoarcă pe muntele Kitanglad ca să obțină distincția pentru drumeție montană. Însă mulți consideră că el a cucerit deja mai mult decât un munte!

IULIE

1. M. Matei 7:29
2. J. Matei 5:2,3
3. V. Romani 3:24
s. a. B 21:03, CT 20:52, IS 21:08, MS 21:18, SM 21:30, DJ 21:12, AR 21:29
4. S. 1 Ioan 3:4,5
s. a. B 21:03, CT 20:52, IS 21:08, MS 21:18, SM 21:30, DJ 21:12, AR 21:29
5. D. Apocalipsa 21:7
6. L. Isaia 42:21
7. M. Faptele ap. 24:16
8. M. 2 Corinteni 1:12
9. J. Romani 8:4
10. V. Romani 3:31
s. a. B 21:01, CT 20:50, IS 21:05, MS 21:15, SM 21:27, DJ 21:10, AR 21:26
11. S. Ioan 15:1,4
s. a. B 21:00, CT 20:49, IS 21:05, MS 21:14, SM 21:26, DJ 21:09, AR 21:26
12. D. Eclesiastul 12:13
13. L. Romani 6:22
14. M. Coloseni 3:22,23
15. M. 1 Ioan 2:2,3
16. J. 2 Împărați 7:9
17. V. Efeseni 6:10
s. a. B 20:56, CT 20:45, IS 21:00, MS 21:10, SM 21:22, DJ 21:05, AR 21:22
18. S. Romani 8:2
s. a. B 20:56, CT 20:45, IS 20:59, MS 21:09, SM 21:21, DJ 21:04, AR 21:21
19. D. 1 Ioan 5:13
20. L. 1 Petru 3:15
21. M. Daniel 6:22,23
22. M. Evrei 4:9,10
23. J. Evrei 4:1
24. V. Ioan 8:32,36
s. a. B 20:50, CT 20:39, IS 20:53, MS 21:03, SM 21:14, DJ 20:59, AR 21:15
25. S. Tit 2:1
s. a. B 20:49, CT 20:38, IS 20:52, MS 21:02, SM 21:13, DJ 20:58, AR 21:14
26. D. Matei 7:24,26
27. L. Ioan 14:8,9
28. M. Ioan 17:17
29. M. Ioan 8:12
30. J. Romani 12:2
31. V. Matei 17:5
s. a. B 21:42, CT 20:32, IS 20:45, MS 20:55, SM 21:06, DJ 20:51, AR 21:07

AUGUST

1. S. Matei 13:9,16,17
s. a. B 20:41, CT 20:30, IS 20:43, MS 20:54, SM 21:04, DJ 20:50, AR 21:05
2. D. 2 Corinteni 3:18
3. L. Ioan 12:32
4. M. Ioan 14:6
5. M. Daniel 12:3
6. J. 2 Timotei 1:7
7. V. Luca 22:32
s. a. B 20:33, CT 20:23, IS 20:35, MS 20:45, SM 20:55, DJ 20:42, AR 20:57
8. S. 1 Tesaloniceni 5:22
s. a. B 20:32, CT 20:21, IS 20:33, MS 20:44, SM 20:54, DJ 20:41, AR 20:56
9. D. Matei 6:19,20
10. L. Marcu 10:21
11. M. Faptele ap. 24:14,15
12. M. Ieremia 17:9,10
13. J. Geneza 13:8
14. V. Luca 17:28-30
s. a. B 20:23, CT 20:12, IS 20:23, MS 20:34, SM 20:44, DJ 20:32, AR 20:46
15. S. 1 Timotei 4:7,8
s. a. B 20:22, CT 20:11, IS 20:22, MS 20:32, SM 20:42, DJ 20:31, AR 20:44
16. D. Romani 14:12
17. L. Ezechiel 14:20
18. M. Matei 22:5,14
19. M. Matei 13:33
20. J. Isaia 28:16
21. V. Daniel 6:7,10
s. a. B 20:12, CT 20:01, IS 20:11, MS 20:22, SM 20:31, DJ 20:21, AR 20:34
22. S. 2 Corinteni 9:9
s. a. B 20:10, CT 20:00, IS 20:09, MS 20:20, SM 20:29, DJ 20:19, AR 20:33
23. D. 1 Timotei 6:10
24. L. Matei 4:4
25. M. 1 Timotei 4:1
26. M. Ioan 8:39
27. J. Filipeni 3:14
28. V. Matei 25:15,20,21
s. a. B 20:00, CT 19:50, IS 19:58, MS 20:09, SM 20:18, DJ 20:09, AR 20:22
29. S. Luca 16:10
s. a. B 19:58, CT 19:48, IS 19:56, MS 20:07, SM 20:16, DJ 20:07, AR 20:20
30. D. Efeseni 5:16
31. L. Romani 13:11

SEPTEMBRIE

1. M. Faptele ap. 16:25
2. M. Iacov 4:8
3. J. Luca 10:41,42
4. V. Matei 6:25
s. a. B 19:48, CT 19:37, IS 19:45, MS 19:56, SM 20:04, DJ 19:57, AR 20:09
5. S. Ioan 6:35
s. a. B 19:46, CT 19:35, IS 19:43, MS 19:54, SM 20:02, DJ 19:55, AR 20:07
6. D. 2 Timotei 3:16,17
7. L. Matei 6:6
8. M. Psalmii 42:2
9. M. 1 Tesaloniceni 5:17
10. J. Psalmii 46:10,11
11. V. 1 Ioan 1:3
s. a. B 19:35, CT 19:24, IS 19:31, MS 19:42, SM 19:50, DJ 19:44, AR 19:55
12. S. Psalmii 104:34
s. a. B 19:33, CT 19:23, IS 19:29, MS 19:40, SM 19:48, DJ 19:42, AR 19:53
13. D. 1 Timotei 4:13,15
14. L. Iacov 5:16
15. M. Psalmii 119:105
16. M. Matei 7:7
17. J. Matei 12:19,20
18. V. Luca 18:14
s. a. B 19:22, CT 19:11, IS 19:17, MS 19:28, SM 19:36, DJ 19:31, AR 19:41
19. S. Ioan 14:10
s. a. B 19:20, CT 19:10, IS 19:15, MS 19:26, SM 19:34, DJ 19:29, AR 19:39
20. D. Marcu 8:34
21. L. Luca 10:20
22. M. Ioan 12:36
23. M. Luca 14:10,11
24. J. Isaia 30:15
25. V. Matei 5:14,16
s. a. B 19:08, CT 18:58, IS 19:02, MS 19:15, SM 19:21, DJ 19:18, AR 19:27
26. S. Ioan 7:17
s. a. B 19:07, CT 18:56, IS 19:00, MS 19:13, SM 19:19, DJ 19:16, AR 19:26
27. D. Evrei 12:15,16
28. L. Psalmii 111:10
29. M. 2 Timotei 1:13,14
30. M. Ioan 6:63